
===== Kültürsüz Yönetim =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12729

İnsanları yönetmenin şartı, ortak değerlerin olması. Bizde yönetim kültürünü ıslah etmek için yeni değerler gerek.

Bunu yapamayacak kadar yorgun bir millet görüyorum. Korkularımız, büyükenmelerimiz ve yalanlarımız da kendi değerlerimizi üretecek kadar güçlü olmayışımızdan kaynaklanıyor. Onun için sağdan soldan değer devşirmeye çalışıyoruz.

Geçen bir yerde, *Türkiye'nin sorunlarının yarısı kötü yönetimden kaynaklanır* diye bir cümle okudum. Yönetimin kötü olmasının sebebi de, *iyi yönetici* yetiştiren değerlere önem verilmeyişi.

Yönetim kültürümüz itaate dayanıyor. Yönetici denen adam, yarı-tanrı gibi bir şey. Geri bildirim mekanizması niyetine sadece dedikodu üretildiği için, yöneticilik yapmaya çalışanların tutunabileceği fazla bilgi yok.

Karanlıktaki duman arasında yolunu bulmaya çalışan insanlar. Normal şartlar altında da yönettiğiniz insanın içini açıp bakmak mümkün değil ve bir belirsizlik var ancak yönetici *itaati* aradığında, yönettiklerinin gayesinin ne olduğuna dair bilgi kısıntısı alabileceği iletişim mekanizmalarını da yok ediyor.

Benzin göstergesi olmayan ve bu sebeple ya her *gık* edişinde benzinliğe uğramak gereken veyahut ne zaman yolda bırakacağı belli olmayan araba.

Mutlak itaat orduda iyi bir haslet olabilir. (Bundan da emin değilim ama hadi, savaş esnasında askeri piyon gibi oynatabilmenin önemi olabilir.) Ancak diğer durumlarda yöneticiye sorgusuz itaat doğru bir yöntem değildir.

Mutlak itaatin bizde bu derece sevilmesinin sebebi, herhalde yöneticinin kafasındaki planı paylaşmakta zorlanması. Biz düşüncelerimizi açık açık söyleyebilen bir millet değiliz. Erkeklerimizin önemli bir kısmının kendini ifade sorunu var ve kadınlarımızın da *ifade ettiğinin kendiyle alakasızlığı* sorunu.

Yöneticilik bir yana karısıyla arasındaki meseleyi konuşarak çözmeyi *deneyecek* adama rastlamak bile büyük iş. Yöneticiler fiillerinin yankısını alamıyor. Fikir ve fiil akışının tek yönlü olduğu yerde de, insanlar yanlışlarını sadece gerçekleşip sonuç üretince, belki yıllar sonra farkediyorlar.

Değerlerden bahsedişimin sebebi bu. İnsanlar kendi kendilerine *daha iyi yönetici* olamıyorlar. Ne kadar iyi yönetici olduklarını, nihayetinde, kimi yönettikleri belirliyor. *Kim* de, işte, Türkler olunca, onların değerlerine göre daha iyi yönetici olmak zorunda kalıyorlar.

İtaat standardının dışına çıkan yönetici istismara uğruyor. İnsanlar kendilerine değer verildiğini görünce, bunun, yöneticinin iş yapma usulünden değil, kendi vasıflarındaki üstünlükten olduğunu sanıyor. Dinlemeyi bilen yöneticiyi yönetmeye çalışan, kendisi de fırsat bulsa insanlardan itaat bekleyeceği için, yöneticiden de itaat bekleyen bir psikoloji ürüyor. İradesiz bir oyuncak olmakla, kör bir despot olmak arasında kalanın da ikincisini tercih etmesine şaşırıyoruz.